

"Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 36 c. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stepłowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycji Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje walno od opłaty pocztowej.

Nr. 150.

Czwartek 28. Lipca 1870.

Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Prezydium c. k. krajowej dyrekcji skarbowej mianowało praktykanta conceptowego Wiktora Spendinga adjunktem conceptowym II. klasy.

C. k. krajowa dyrekcja skarbowa we Lwowie mianowała oficyała kancelaryjnego III. klasy Karola Szabo oficyałem kancelaryjnym II. klasy, a kwieszkowanych asystentów Izydora Olszewskiego i Konstantego Tróczyńskiego oficyałami IV. klasy.

Dodatek na azio

przy opłatach za jazdę i frachty na austriackich kolejach żelaznych.

W miesiącu sierpniu 1870 r. dodatek na azio przy połączonych z nim opłatach obliczonym będzie we wszystkich zakładach kolejowych, które do pobierania tego dodatku są upoważnione i z prawa tego korzystają, według 22½ procentowej stopy.

Wyjątki od opłaty dodatku na azio, istniejące dla dobra publiczności a ogłoszone w obwieszczeniu za marzec, kwiecień i lipiec, zostają niezmienione.

Wiedeń, dnia 25. lipca 1870.

Dnia 1. sierpnia b. r. o godz. 10tej rano odbędzie się w obecności komisji dla kontroli długu państwa wybranej z Rady państwa, w zabudowaniu bankowem, w sali przeznaczonej do losowania, Singerstrasse, 21. losowanie seryi obligów długu państwa 5procentowej pożyczki loteryjnej z r. 1860.

Z c. k. dyrekcji długu państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 28. lipca.

W Gracu ogłosili Niemcy austriacy odezwe, w której wyrażają swą najwyższą sympatyę „dla niemieckiego ludu gnębionego przez odwiecznego jego wroga.“ Odezwa ta podpisana przez dr. Rechbauera i hr. Attemsa wzywa do składek dla rannych żołnierzy niemieckich i wdów po poległych na polu bitwy.

Odezwa ta żąda, by Austria co najmniej zachowała ścisłą neutralność i nigdy nie zwróciła miecza swego przeciw bratnim szczerpom niemieckim nawet wtedy, gdyby okoliczności wyparły ją z tego neutralnego stanowiska. „Wojna, którą niemieckie wojsko nad Renem prowadzi — są to słowa tej odezwy — dotyka i naszych interesów, gdyż idzie tu o niepodległość niemieckiego kraju i honor niemieckiego ludu.“

Dzienniki kolportują najrozmaitsze pogłoski o różnych przymierzach. Jedne piszą o przymierzu pomiędzy Francją, Austrią, Włochami, Hiszpanią i Danią a inne znowu donoszą, że w Wiedniu zrobiona będzie niebawem propozycja przymierza francusko-austriacko-włoskiego. Piszą także dzienniki, że Francja wywiera presję na Austrię wskazując na obecne przekroczenie Menu przez armię pruską, co miałoby być złamaniem traktatu pragskiego. Francja miała według tych pogłosek zagrozić Austrii, że nie będzie mogła uwzględnić jej interesów w Niemczech i na Wschodzie, jeżeli Austria patrzyć będzie tak obojętnie na złamanie traktatu.

Inne znowu pogłoski mówią o propozycjach pruskiego rządu, który miał ofiarować Austrii za życzliwą neutralność rękojmię całości jej granic. Wszystkie te pogłoski są jednakże tylko wymysłami dziennikarskimi i niemają dotychczas żadnej podstawy. „Fremdenblatt“ rejestrując te pogłoski dodaje: „W nocie hr. Beusta jest stanowisko Austrii tak jasno określone a neutralność Austrii tak dobitnie zdefiniowana, że pod tym względem żadna nie może pozostać wątpliwą. Austria nie da wyprzedzić się z tego stanowiska ani świetnym obietnicom ani presji tak długo, dopóki trzecie mocarstwo nie przystąpi do akcji wojennej. Wtedy jednakże na stano-

wisko rządu nie wpłynie żadna inna pobudka prócz własnych interesów.

Neutralność Rosji w wojnie francusko-pruskiej jest już tedy faktem. Urzędowy dziennik ogłosił w sobotę uwiadomienie o daremnych zabiegach cesarza Rosji w celu uchylecia wojny i o postanowieniu rządu zachowania ścisłej neutralności. Dalej donosi dziennik urzędowy w tym artykule, że neutralność Rosji trwać będzie dotąd, dopóki interesa jej nie zostaną zagrożone i że rząd rosyjski gotów jest w każdej chwili wystąpić w obec stron wojujących z propozycją zawarcia pokoju.

W tej sprawie pisze „Czas“: Według odebranych przez nas wiadomości z Warszawy, wszystkie pogłoski o gromadzeniu się wojsk rosyjskich, czy to na pruskiej, czy na galicyjskiej granicy, są bezzasadne. Po odbytej pod Warszawą rewii w czasie pobytu cara, wojsko rozeszło się na zwykłe leże, z kąd nawet dozwolono najmować żołnierzy do robót w polu i pozwolenia tego dotychczas nie cofnięto. Znaczna też część żołnierzy jest zajęta przy żniwach na wsi, a o gromadzeniu lub ruchach wojska, tworzeniu obozów, lub przenoszeniu sztabu głównego z Warszawy do innego miejsca, dotychczas nie słyhać. Pogłoski tej lub innej treści nie brak w Warszawie, ale nawet wyżsi oficerowie nie wiedzieć nie mogą, gdyż rozkazy z Petersburga zwykły nagle zaskakiwać. Natomiast udzielanie paszportów zagranicznych dla mężczyzn wszymane zostało od dni trzech.“

Z Kopenhagi otrzymała „Tagespresse“ następujące doniesienie: „Rząd duński stanowczo skłania się do przymierza z Francją ale zabiegom Anglii i Rosji udało się namówić Danię przynajmniej do pewnej zwłoki w przyjęciu tej propozycji. Oba powyższe mocarstwa zobowiązały się nawet do stanowczego wystąpienia w interesie Danii przy ewentualnem zawieraniu pokoju. Wobec takich przyrzeczeń zachwiał się rząd duński i prawdopodobnie stanie na stanowisku neutralnem.“ Według ostatnich doniesień telegraficznych miał rząd duński zgodzić się istotnie na zajęcie neutralnego stanowiska chociaż lud duński manifestuje swoją chęć uderzenia na Prusy razem z Francją.

„Osts. Ztg.“ donosi, że w Kościanie, w księstwie Poznańskim, było 21. b. m. wielkie zbiegowisko. Żony i dzieci powołanych w dniu tym pod broń rezerwistów zbiegły się do miasta z płaczem i krzykiem. Do nich przyłączył się tłum ludzi z okolicy, w skutek czego przyszło do ekscesów, które uśmierzył dopiero oddział wojska przysłany koleją żelazną z Poznania. „Osts. Ztg.“ zbiegowisku temu nie przypisuje politycznych motywów, gdyż nie brała w niem udziału inteligencja polska. W Poznaniu nie było podobnych ekscesów a Polacy służący w wojsku pruskim zachowali się, jak wspomniany powyżej dziennik pisze, poważnie, chociaż nie okazywali najmniejszego zapału do wojny dzisiejszej.

Wiedeń. Najjaśniejsza Pani wyjechała 26. b. m. rano z Schönbrunu do Neuberg.

Berlin. „Pester Lloyd“ otrzymał z Frankfurtu n. M. telegram od swego korespondenta. Telegram ten stylizowany pod nadzorem pruskiej władz wojskowych tak opiewa: „W sobotę rano usiłował oddział nieprzyjacielski w sile jednego bataliona zająć pod Wehrden most nad Sarą, został jednakże przez załogę z Saarlouis odparty. Równocześnie usiłowali Francuzi, którzy obsadzili Gersweiler, zająć most kolejowy, zostali jednakże odparci.“ — Wehrden jest małą wioską o 400 mieszkańców, leży w okręgu Trier nad lewym brzegiem Sary w punkcie, w którym mała rzeka Rossel wpływa do Sary a więc w połowie drogi pomiędzy Saarlouis a Saarbrücken. Gersweiler jest tożsamo wioską pruską w okręgu Trierskim w pobliżu Saarbrücken i liczy 720 mieszkańców.

„Nürnberger Correspondent“ otrzymał 23. b. korespondencję z Zweibrücken, według której do 23. b. m. Francuzi nie przekroczyli jeszcze granicy. Wiedzano tam tylko, że wielka ilość wojska nagromadza się wzdłuż granicy Palatynatu. Korespondent niesłyszał jednakże nic jeszcze o operacjach wojennych ani ze strony francuskiej ani ze strony pruskiej.

— W armii pruskiej, według „Gazety Krzyżowej“, następujący są dowódcy trzynastu korpusów, które Prusy wyprowadzają do boju: korpus gwardyi, książę August Wirtembergski; 1. korpus, jen. Mautentuffel; 2. korpus, jen. Francecki; 3. korpus, jen. Alvensleben II; 4. korpus, jen. Alvensleben, 5. korpus, jen. Kirchbach; 6. korpus, jen. Tümling; 7. korpus, jen. Zastrow; 8. korpus, jen. Goeben; 9. korpus, jen. Manstein; 10. korpus, jenerał Voigts-Rhetz; 11. korpus, jenerał Bose; 12. korpus (saski) następcą trouu pruskiego.

Te trzynaście korpusów pruskich zawierają 54 bataliony piechoty, 369 szwadronów jazdy i 263 baterie, czyli 550 679 ludzi i 62.132 konie, z których 436.934 piechoty, 54.204 jazdy z 1602 działami. Przeciwnik olbrzymim siłom lądowym Francji stawia na początek wymienione wyżej ośm korpusów, które według dzienników pruskich, nie mają więcej nad 340.000 ludzi, 900 armat i 216 kartaczońnic, tworzących 36 baterii, z których po dwie są dodane do każdej dywizji piechoty.

Przypuszczając, że cyfry te przez dzienniki pruskie podane są dokładne, i że rzeczywiście Prusy wyprowadzają na pole 200.000 ludzi więcej niż Francja, na linii bojowej jednak siły obu stron prawdopodobnie będą równe, zresztą przewagę liczebną Prus zrównoważy lepsze uzbrojenie Francuzów. Według sędziów kompetentnych a bezstronnych, szaspot francuski pod wielu względami jest lepszy od terażniejszych iglicówek pruskich tak dalece, że jak utrzymuje „Gazeta Krzyżowa“, okoliczność ta skłoniła Francję do przyspieszenia wojny, gdy urzędnik wojskowy przy ambasadzie francuskiej w Berlinie, pułkownik Stoppel, zawiadomił cesarza, że w roku przyszłym armia pruska będzie już miała nowe, ulepszone karabiny dorównyujące szaspotom. Prócz tego marszałek Leboeuf przywiązuje największą wagę do artylerii francuskiej, zwłaszcza do owych strasznych kartaczońnic, i sądzi, że one rozstrzygną będą los bitwy. Nie zapomniano także o bombach piorunujących, na przypadek jeśliby ich użyli pierwsi Prusacy, którzy przez przezorność nagromadzili w swych magazynach ze czterdzieści milionów tych pocisków zabójczych. Wiadomo, że konwencja międzynarodowa w Petersburgu, ze względów ludzkości, potępiła używanie bomb piorunujących; Prusy i Francja przystąpiły na tę konwencję; ale Wielkie księstwo badeńskie nie wyrzekło się owych kul piorunujących, a wojsko tego kraju należy dziś do armii pruskiej. Ta okoliczność, według „Indep. Belge“ przyczyniła się do opóźnienia działań wojennych ze strony Francji.

Londyn. Rząd francuski postanowił nie wpuszczać do obozu sprawozdawców i uwiadomił o tem rząd angielski. Angielskie ministerstwo nie pozwoliła zatem angielskim oficerom przyjmować posady sprawozdawców. Na to postanowienie uderza szczególnie „Times“, który już nie będzie mógł posłać na teatr wojny swego sprawozdawcy z r. 1866, kapitana Horier. „Times“ wykazuje w osobnym artykule, że sprawozdawcy dzienników w obecnych stosunkach mogą prędzej korzystać niżeli szkodę przynieść wojsku.

— „Engl. Corr.“ donosi pod d. 21. b. m. że rząd angielski niebawem ogłosi zakaz wywozu koni. Dla Francji i Prus zakupiono w ostatnich dniach w Anglii dużo koni.

W fabrykach rządowych w Woolwich panuje ruch ogromny od czasu wypowiedzenia wojny. Prze-

rabiają tam działa w wielkiej ilości. Mówią także o wzmocnieniu załogi w Malcie i Gibraltarze.

Paryż. Dzienniki angielskie i francuskie potwierdzają dziś wiadomość, że interwencja dyplomatyczna Anglii w Paryżu, opóźniła wypowiedzenie wojny Prusom, i dała temu mocarstwu czas potrzebny do uruchomienia swoich armii. „Morning Post” podaje zajmujące szczegóły w tym przedmiocie. Anglia dwukrotnie interweniowała. Najprzód 14. lipca gabinet londyński zaproponował w Paryżu, aby Francja cofnęła swoje drugie żądanie (rękojmi), które odrzuciły Prusy, zobowiązując się sama do użycia całego swojego wpływu, aby otrzymać od nich rękojmię niezaprzeczonego i stanowczego zrzeczenia się kandydatury hiszpańskiej przez księcia Hohenzollern. Te rękojmię miały być przedmiotem konferencji wielkich mocarstw. Propozycję angielską Francja musiała odrzucić, dowiedziawszy się, że gabinet berliński w tym samym dniu 14. lipca przesłał do reprezentantów północnego Związku telegram zawiadamiający o obrażającym Francję zerwaniu negocjacji w Ems, między królem Wilhelmem i p. Benedetti. Raz jeszcze Anglia czyniła usiłowania w niedzielę d. 17. lipca, powołując się na rozporządzenia traktatu 1836 stanowiące, że w razie starcia dwa mocarstwa przed użyciem oręża, przyjęcie winny sąd polubowny trzeciego mocarstwa. Tym razem gabinet tuileryjski stanowczo odmówił, oświadczając, że przyjęte rozporządzenia nie stosują się do niniejszego przypadku, i że Francja nie może zgodzić się na nowe zwłoki, które tylko na korzyść jej nieprzyjaciół wychodzą.

Opinię publiczną we Francji bardzo niecierpliwą te zwłoki w rozpoczęciu działań wojennych; chęć tam jaknajprędzej otrzymać wiadomość o stoczonej wielkiej bitwie. Dzienniki starają się więc usmierać gorączkę publiczności wykazując, iż zawsze upłynąć musi czas pewien między wypowiedzeniem wojny i rozpoczęciem kroków nieprzyjacielskich. „Journal des Debats” tak mówi:

„W poważnych okolicznościach jak dzisiejsze, koniecznością jest nie tracić krwi zimnej i poddawać kontroli zdrowego rozsądku i rozumu wiadomości, któremi nas co chwila zarzucają nowinarze. Jest rzeczą pewną, że armia francuska w tej chwili stoi skoncentrowana na naszej granicy wschodniej, i że armia pruska gotuje się do stawienia jej oporu; jest również pewnem, że dwie te armie prędzej czy później się zetną, i że dowiemy się najprzód o potyczkach przednich straży, potem o walkach i nakoniec o jednej lub kilku walnych bitwach. Nie należy jednak zapominać, że d. 5. b. m. nikomu prawie w Europie nie powstało w głowie, że w tym roku może przyjść do wojny między dwoma mocarstwami, które teraz z sobą walczą. Owoż, przy środkach najszybszej komunikacji, jakie dziś mają strony wojujące; trzeba jeszcze pewnego czasu, żeby armie ze stopy pokojowej przeszły na stopę wojenną, żeby je skoncentrować i we wszelkiego rodzaju zapasy opatrzyć. Francja i Prusy uważane są jako dwa państwa w Europie w których wszystkie te prace dokonywają się z największą szybkością; ale dość jest rzucić okiem na historię dowód ostatnich wojen, w których każde z nich brało udział, aby się przekonać, że ani my, ani nasi przeciwnicy dzisiejsi, nie możemy na jedno skinienie ręki mieć armii gotowej do marszu. W roku 1859, Austria dnia 22. kwietnia posłała do Piemontu ultimatum, którego odrzucenie spowodowało wojnę; wypadek ten był do przewidzenia po negocjacjach, które się toczyły przez cztery pierwsze miesiące roku; a jednak mimo naszą gorączkową działalność, dopiero 20. maja było pierwsze nasze spotkanie z Austryakami, bitwa pod Montebello; pierwsza zaś z dwóch wielkich batalii, które uświetniły tę kampanię tak szybką i krótką, stoczona była d. 4. czerwca to jest w pięć tygodni po wypowiedzeniu wojny, a w półtora miesiąca po ogłoszeniu w „Monitorze” wiadomości, że rząd francuski wydał rozkaz skoncentrować kilka dywizji na granicy Piemontu. Z pierwszego wejrzenia zdawałoby się, że manewry Prus w r. 1866 były szybszemi; jest to jednak złudzenie. Prusy przez kilka lat przygotowywały się do owej „siedmiodniowej kampanii”. Prócz tego, zawikłania które spowodowały wojnę między Austrią i Prusami, były oczywiście na kilka miesięcy przed urzędowym zerwaniem, i każda z przyszłych stron wojujących rozpoczęła swoje przygotowania. D. 27. marca Prusy jawnie zaczęły się zbroić na Szlązku; 24. kwietnia zadekretowały postawienie na stopie wojennej pięciu

korpusów z całą artylerją i jazdą; 4. maja korpusy te były uruchomione, cztery inne korpusy postawiono na stopie wojennej a we trzy dni później uruchomiono. Od 19. maja rozpoczęto koncentrację wojsk i potrzeba było nie mniej jak dwudziestu dni, żeby zgromadzić na granicy potężną armię, która rozpoczęła kampanię 16. czerwca po odrzuceniu somacyi przesłanej do Hesji Elektoratnej, Hanoweru i Saksonii. Bitwa pod Sadową stoczona była 3. lipca, to jest w sześć tygodni od dnia w którym Prusy rozpoczęły koncentrację swoich wojsk, poprzednio już postawionych na stopie wojennej i uruchomionych, gdy na siedm lat przedtem, dość nam (Francuzom) było sześciu tygodni, żeby postawić nasze wojska na stopie wojennej, wysłać je z różnych punktów Francji i Algeryi na widownię wojny i zadać cios stanowczy.

Te fakta i daty powinny być dla publiczności przestrożą, aby nie łatwo wierzyła pogłoskom o bitwach lub poważnych walkach, które za dni kilka mogą być rozpuszczane.“

Dzienniki pruskie seryo dziś utrzymują, że marszałek Prim stawiając dziś kandydaturę Hohenzollerna, która wywołała terazniejszą wojnę, był w zmożeniu z rządem francuskim. „Dziś już nie ulega wątpliwości, powiada „Gazeta krzyżowa“, że w Tuileryach od kilku miesięcy wiedziano o kandydaturze Hohenzollernskiej, że ją troskliwie popierano, i że spodziewano się w ten sposób odosobnić Prusy i zrobić rozdział w Niemczech. Dotychczas nie mamy pewnych wiadomości i dowodów, jak dalece marszałek Prim w porozumieniu z cesarzem Napoleonem przygotował całą tę intrygę, historia jednak niewątpliwie rzecz tę wyjaśni. Już to wielce razi, że rząd hiszpański z nadzwyczajnym zapałem i gorliwością popierał kandydaturę Hohenzollernską, a potem nagle ostygł, i od tego czasu marszałek Prim zdaje się być w najbardziej przyjaźnielskich stosunkach z rządem francuskim.“

— Skład wielkiej armii lądowej francuskiej, jest według „Gaulois” następujący:

Naczelnik wódz cesarz, naczelnik sztabu marszałek Leboeuf, jego pomocnicy generałowie dywizji Jarras i Lebrun, głównodowodzący artylerją Soleilles, inżynierją Collinières de Nordeck.

1. korpus, Mac-Mahon, naczelnik sztabu, generał bryg. Collon; dowódzca artylerji, generał Forgeot. 2. korpus, Frossard; naczelnik sztabu, jen. Sagel; artylerji, jen. Gagneur. 3. korpus, Bazaine; naczelnik sztabu, jen. Manegues; artylerji, jen. Grimaudet de Rochebouet. 4. korpus, Ladmirault; naczelnik sztabu, jen. Osmont; artylerji, jen. Lafaille. 5. korpus, Failly; naczelnik sztabu, jen. Besson; artylerji, jen. Liégeard. 6. korpus, Canrobert; naczelnik sztabu, generał Labaille. 7. korpus, generał dywizji Douay; naczelnik sztabu, Renson; artylerji, generał Liedot. 8. korpus (gwardya cesarska) Bourbaki; naczelnik sztabu generał Dauvergne; artylerji, generał Arros.

Florencya. Włoski minister wojny zawiesił udzielenie urlopów wojskowym i zarządził powołanie urlopników.

Z Genuy donoszą, że w Spezia uzbromiono eskadrę obserwacyjną pod dowództwem admirała d'Isola. Eskadra ta składa się z następujących okrętów: „Italia“, „Umberto“, „Duca di Genova“ i „Vedette“. Okręty te krążyć będą po morzu Śródziemnym i południowym Adryatyku.

Dzienniki coraz głośniejsz mówią o opuszczeniu Rzymu przez wojska francuskie. Rząd francuski uczynił to zawisłem od dwóch warunków: utrzymaniu niezawisłości papieża w Rzymie i utrzymaniu publicznego porządku w państwie kościelnem. Na oba te warunki zgodzić się miał rząd włoski.

Kamionka.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Wnioski naglące sekcji II. i III., mianowicie: 1) Akt odbytej licytacji względem sprzedaży dębów w Zubrzy. Sprawozd. radny p. Jasiński. 2) Restauracja karczmy w Hołosku. Sprawozd. radny p. Dymet. 3) Wnioski sekcji III. względem wybudowania kwater oficerskich przy koszarach m. pod Nr. 404 405 3/4 (dawniej Wernera) i ubikacji kancelaryjnych dla urzędu poborowego przy rogatkach Kleparowskich. 4. Wszystkie sprawy zamieszczone na programie posiedzenia z dnia 21. b. m.

(Składki.) Na korzyść pogorzalców miasta Lancoron w powiecie Myślenickim złożono w urzędzie parafialnym w Makowie 8 złr. w. a. — Na dotkniętych grabieżcem w ubiegłym roku mieszkalców powiatu Rudeńskiego złożono dotąd razem: w Kamionce Strumikowej 3

złr., w Brzeżanach 19 złr., w Chrzanowie 6 złr. 40 c., w Żywiecu 28 złr. 50 c., w Trembowli 6 złr. 28 c., w Czortkowie 5 złr., w Kossowie 17 złr. 1 1/2 c., w Przemyslanach 5 złr. 71 c., w Bóbrce 6 złr. 86 c., w Myślenicach 15 złr. 3 1/2 c., w drohobyczy 1 złr., w Łańcucie 21 złr., w Tarnowie 4 złr. 14 c., w Białej 62 złr., w Bochni 8 złr. 54 c., w Limanowej 12 złr., w Borszczowie 5 złr. 40 c., w Rudkach 103 złr. 28 1/2 c. Razem wpłynęło tedy z tych składek 330 złr. 16 1/2 c. C. k. starostwo w Rudkach dało z tej sumy gminie w Pohoreach 112 złr., gminie w Tuligłównach 45 złr., gminie w Koniuszkach królewskich 78 złr. a gminie w Koniuszkach tuligłowskich 95 złr. 16 1/2 c.

(Nieszczęsne wypadki.) Przy budowie mostu w Sokole w powiecie Gorlickim spadł dnia 19. b. m. kafar na robotników i strzaskął jednemu z nich głowę. Kilku innych robotników poniosło ciężkie skaleczenia. — Pod Kozielnikami w powiecie Lwowskim znaleziono w rowie 24. b. m. zabitego włościanina Pawła Szczepańskiego. Śledztwo sądowe rozpoczęte. — W Nowosielecach w powiecie Saneckim znaleziono dnia 22. w noey Karolinę Dobuszową zamordowaną w własnym domu. Obwinionego o to morderstwo Pawła Owada żandarmerya aresztowała natychmiast. — Koło Ludwinowa w powiecie Wielickim znaleziono d. 11. b. m. w Wiśle ciało nieznanego człowieka. — W Słomisznej w powiecie Niskim włościanin Antoni Maziarz zabił dnia 17. b. m. w sprzeczce kobietę z tej samej wsi i został zaraz aresztowany. — W Truskawcu w powiecie Drohobyckim postrzelili się d. 14. b. m. w zamiarze samobójczym urlopnik Andrzej Hatemanczuk. — W Prucie utonął przypadkowo 19. b. m. włościanin Dmytro Majdański z Budyłowa w powiecie Śniatynskim. — W Lityni w powiecie Drohobyckim powiesił się 13. b. m. włościanin Wasyl Kusznir. — Dnia 17. b. m. powiesił się w Krzyworówni w powiecie Kossowskim 16 letni chłopak Michał Słowak. Przyczyna samobójstwa niewiadoma. — W Tyczynie w powiecie Rzeszowskim w skutek niostrożności zajęły się 16. b. m. suknie na żydówce Sara Aszkanazy. Nieszczęśliwa żydówka została tak mocno poparzoną, że we dwa dni potem umarła. — W Bereżowicy wielkiej w powiecie Tarnopolskim utopił się w przystępie melancholii dnia 30. maja włościanin Michał Domaradzki. — Dnia 10. lipca powiesił się włościanin Kanty Nowak z Sulowy w powiecie Gorlickim. — W Dniestrze pod mostem w Haliczu znaleziono 28. czerwca trupa włościanina, który jak się zdaje, utonął przypadkowo.

(Pożary.) Dnia 13. czerwca zgorzało w Ryszkowej Woli w powiecie jarosławskim, dziesięć zagrod włościańskich. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 3787 złr. D. 16. czerwca zgorzała w Młynowcach w pow. złoczowskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Dnia 29. czerwca zgorzała w Tarnopolu stodoła i siedm krow. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 720 złr. D. 4. lipca zgorzała w Żabiniu w pow. złoczowskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Dnia 6. lipca zgorzała w Drohobyczy dom i dachy na trzech domach. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda wynosi 4100 złr. D. 6. lipca zgorzały w pow. lwowskim dwie zagrody włościańskie. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 1400 złr. D. 9. lipca zgorzała w Chelmeu w pow. Nowo-sądeckim, dom włościański. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda niezabezpieczona wynosi 40 złr. Dnia 10. lipca zgorzała na przedmieściu w Nowym Sączu, dom i stodoła. Ogień był podłożony. Szkoda niezabezpieczona wynosi 300 złr. Dnia 15. lipca zgorzała w Tarnopolu szopa. Ogień był podłożony. Szkoda niezabezpieczona wynosi 20 złr. D. 15. lipca zgorzała w Dynowie w powiecie brzozowskim, kuźnia. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (zabezpieczona) wynosi 80 złr. Dnia 18. lipca zgorzał w Dolinie w pow. czortkowskim, dach jednego domu. Przyczyna pożaru niewiadoma. D. 17. lipca w noey zgorzała w Dupliskach w pow. zaleszczyckim, karczma dworska. Ogień miał być podłożony. D. 18. lipca zgorzał w Nosówce w pow. rzeszowskim, dom włościański ze sprzętami. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 300 złr. D. 18. lipca zgorzał w Budzanowie w powiecie wielickim, dach stajni dworskiej, w skutek uderzenia piorunu. D. 19. lipca zgorzało w Uhercach Niezabitowskich w pow. grodeckim, 11 zagrod włościańskich. Przyczyna pożaru niewiadoma. D. 20. lipca zgorzała w Nagorzance w pow. czortkowskim, zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 200 złr.

Konkurs.

W celu obsadzenia posady dyrygującego nauczyciela przy szkole głównej i niższej realnej w Tarnowie, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają najdalej do 15go sierpnia 1870 prócz metryki, curriculum vitae i świadectw kwalifikacyjnych, wykazać się, iż zdołają wykładać w 1. i 2. klasie realnej język polski, niemiecki i historię naturalną.

Z rzezoną posadą połączona jest płaca rocznych 525 złr., a za kierownictwo szkoły remuneracya 105 złr. w. a.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 14. lipca. 1870.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 27. lipca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ₰ 8 złr. — c. do 9 złr. 25 c., żyto 160 ₰ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 60 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 75 c., owies 100 ₰ 3 złr. 40 c. do 3 złr. 60 c., kukurudza 170 ₰ 4 złr. 75 c. do 5 złr. 25 c., hreczka 140 ₰ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 30 c.,

(1706) Obwieszczenie. (3)

Nr. 26208. W celu zabezpieczenia dostawy materiału konserwacyjnego na gościńce państwowe Biała-Stryjsko-Siatyński, Sol-Zywiecko-Andrychowski w obrębie budownictwa Bielskim na lata 1871, 1872, 1873 i 1874 odbędzie się dnia 16. sierpnia 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie w Białej licytacja przez pisemne oferty.

Potrzeb na rok 1871 wynosi razem 1540 przyz w cenie fiskalnej 8819 złr. 80 kr.

O bliższych warunkach licytacji wywiedzieć się można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały czteroletni okres czasu, lub też tylko na rok 1871, zaopatrzone w 5% wadyum, z wymienieniem cen nie tylko cyframi, ale też i literami, w oznaczonym terminie wniesione być mają.

Oferty spóźnione, lub nie ułożone podług przepisów, uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. lipca 1870.

(1720) Obwieszczenie. (3)

Nr. 1795. Ces. król. sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w skutek rekwizycji c. k. sądu obwodowego z dnia 9go czerwca 1870 L. 8237 w celu zaspokojenia należącej się Chaimowi Brawowi od Sebastjana Nicponia z Brzezowy sumy 300 złr. wraz z odsetkami 6% od 9. kwietnia 1868 liczyć się mającemi, kosztami spornemi i egzekucyjnymi 10 złr. 94 kr., 4 złr. 87 kr., 4 złr. 58 kr., 9 złr. 40 kr., 3 złr. 17 kr., 2 złr. 50 kr., 13 złr. a. w. zostanie jedna trzecia część roli w Brzezowy pod L. k. 32 położonej, ciało tabularne nie stanowiącej, Sebastjana Nicponia, a względnie masy spadkowej po Sebastjanie własnej, w 3ch terminach, a to: dnia 30. sierpnia 1870, dnia 29go września 1870 i dnia 28. października 1870, każdą razą o godzinie 10tej rano najwięcej dającemu za gotowe pieniądze, przy trzeciej licytacji i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną.

O tem chęć kupna mających z tym dodatkiem się zawiadamia, że przed licytacją każdy chęć kupienia mający ma kwotę 55 złr. jako 1/100 część wartości szacunkowej w kwocie 550 złr. sądownie wydobycy złożyć; akt opisanie i oszacowania, i warunki licytacyjne tejsze realności w c. k. sądzie przejrzaniemi być mogą.

Tuchów, dnia 27. czerwca 1870.

(1719) Ogłoszenie. (3)

Nr. 1850. Ze strony c. k. sądu powiatowego Bolechowskiego czyni się wiadomo, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego samborskiego z dnia 30. marca 1870 do l. 2407 odbędzie się celem zaspokojenia wywalczonej przez Samuela Reissa sumy wekslowej 20 złr. z odsetkami 6% od dnia 15. kwietnia 1868 leżącemi, kosztami sądowemi 3 złr. i egzekucyi 3 złr. 34 kr., 2 złr. 62 kr. i 3 złr. 92 kr. w. a. publiczna sprzedaż egzekucyjna realności pod l. k. 228 w Wołoskiej wsi położonej, a Jurka Hryniewego własnej, w tutejszym sądzie w trzech terminach, t. j. 22. sierpnia, 21. września i 21. października 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem z tym dodatkiem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej, zaś przy trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Cena wywołania wynosi 131 złr. 70 kr. a zakład do rąk komisji licytacyjnej złożyć się mający 13 złr. 17 kr. w. a. Warunki licytacji mogą być w sądzie tutejszym każdą razą przegladnięte.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bolechów, dnia 5. maja 1870.

(1718) E d y k t. (3)

L. 2357. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach niniejszem ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej Piotra Padalewskiego przeciw Franciszkowi Grzymałowiczowi na zaspokojenie kwoty 500 złr. w. a. z przynal. egzekucyjna publiczna sprzedaż części połowy realności pod l. 340 w Zaleszczykach, w trzech terminach, a to w dniu 25. sierpnia 1870, 23. września 1870 i 19. października 1870, każdą razą o 10. godzinie przed południem sprzedaną zostanie z tem, że przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej ceny szacunkowej lub za takąową, przy trzecim zaś tylko za taką cenę sprzedaną zostanie, którąby wierzyciele hipoteczni pokryci być mogli, w razie zaś nieuzyskania takiej ceny wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 20go października 1870 o godz. 10tej przed południem.

Jako cenę wywołania ustanawia się kwotę 258 złr. wal. austr., zaś jako wadyum dziesiątą część ceny wywoławczej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania sprzedaż się mającej części można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

O czem się obie strony i zahipotekowanych wierzycieli, a to: c. k. Namiestnictwo w imieniu funduszu indemnizacyjnego Saula Essnera, Nehemiasza Wohlińa i Teresę Hamburgerową, wszystkich trzech co do życia i miejsca niewiadomych przez kuratora ustanowionego w osobie p. adwokata Dra. Zakrzewskiego zawiadamia.

Zaleszczyki, dnia 3. czerwca 1870.

(1710) E d i c t. (3)

Nr. 572. Vom k. k. Bezirksgerichte Zmigrod wird dem, dem Wohnorte nach unbekanntem Hersch

Rosset bekannt gemacht, es habe Jacob Michael Schönewetter sub praes. 16. März 1870 Z. 572 ein Gesuch um Bewilligung zur Intabulirung des, dem Hersch Rosset, zustehenden, und an ihn abgetretenen Realtheils zum lebenslänglichen Fruchtgenusse 1/4 Theiles der dem minderjährigen Mayer Rosset eingetragenen auf den Realitäten Nr. 145 und 298 in Tarnow versicherten Summe von 375 fl. C. M. hiergerichts eingebracht, welchen Ansuchen unterm heutigen Willfahrt und das k. k. Kreisgericht in Tarnow um den Vollzug angeführt wurde.

Da der Aufenthalt des Hersch Rosset unbekannt ist, so wird für denselben der Zmigroder Bürger Lazar Fink zum Curator ad actum bestellt, und ihm der bezügliche Bescheid zugestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zmigrod, am 26. Mai 1870.

(1714) Obwieszczenie. (3)

L. 3506. C. k. sąd powiatowy dla miasta Tarnowa wydzielony niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Hermann März powód przeciw p. Zofii Jaworskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomej, zaś w razie śmierci przeciw z imienia i pobytu niewiadomym spadkobiercom jako zapozwanym o zapłacenie sumy 180 złr. w. a. z 6procent. odsetkami i uznanie prenotacji tejsze sumy w stanie biernym części dóbr Bukowiec i Falkowa górna, tudzież wsi Falkowy dolnej Dom. 274. pag. 41. nr. 49. on. skutecznionej, skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do rozprawy sumarycznej na dzień 20. września 1870 wyznaczono.

Ponieważ pobyt zapozwanej jest niewiadomy, przetrzymał tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanej tutejszego adwokata Dra. Kwiatkowskiego z substytucją p. Dra. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzony będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanej, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sama osobiście stawiła albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę obrała, i tutejszemu sądowi oznajmiła, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyła, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypisać musiała.

Tarnów, dnia 10. czerwca 1870.

(1722) E d y k t. (3)

L. 28614. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Lwowski szpital izraelski przeciw Samuelowi Meschel, Rozy Dworze dw. im. Meschel i Schmelke Sokal o uznanie prawa najmu z kontraktu z dnia 24. lipca 1834 wpływającego za zgasłe i wyekstabilowanie tego prawa ze stanu biernego części realności pod l. 427^{2/3} we Lwowie położonej, dnia 2. września 1869 do liczby 46190 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na dzień 29. sierpnia 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanej Rózy Dwory dw. im. Meschel, jest nieznanne, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tejsze, i na jej koszt i szkodę tutejszego adwokata p. Dra. Gregorowicza z zastępstwem adwokata p. Dra. Schrenzla kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwaną, aby w należytych czasie osobiście stanęła, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała i sądowi oznajmiła, ogólnie stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. czerwca 1870.

(1724) E d y k t. (3)

L. 7234. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Rocha Kemplicza, iż Kajetanna z Witkowieckich Szesznowiczowa dnia 8. lipca 1870 l. 7234 prośbę wniósła, by adnotowaną pod dniem 15. marca 1842 w stanie czynnym realności Nr. 640 w Tarnopolu ut Dom. 7. pag. 63. nr. 2. haer. odmowną uchwała byłaego magistratu Tarnopolskiego z dnia 29. grudnia 1841 l. 4462 ze stanu czynnego tejsze realności wykreślić i wyekstabilować, której to prośbie uchwała z dnia dzisiejszego lic. 7234 zadość uczyniono.

Gdy miejsce pobytu Rocha Kemplicza wiadome nie jest, więc temuż kurator w osobie p. adwokata Dra. Maxa z zastępstwem p. adwokata Dra. Blumenfelda się ustanawia i rzeczonemu p. kuratorowi uchwała wyż wzmieniona ekstabilacye pozwalająca się doręcza.

Tarnopol, dnia 18. lipca 1870.

(1726) Obwieszczenie. (3)

L. 2851. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza, że w celu zaspokojenia kwoty 650 rubli srebrn. przez Izraela Abrahama Horn przeciw Chaimowi Druckerowi wywalczonych z przynal. egzekucyjna sprzedaż niewydziałonej połowy realności tegoż w Zaleszczykach pod Nr. 148 położonej na terminie,

24. sierpnia 1870 nawet niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu pod warunkami obwieszczenia z dnia 28. lipca 1869 l. 1730 ogłoszonemi przedsięwzięta zostanie.

Zaleszczyki, dnia 14. lipca 1870.

(1723) E d y k t. (3)

Nr. 5539. Dnia 9. czerwca b. r. przytrzymał koło Berezowicy wielkiej na drodze od Kipiaczki prowadzącej nieznanego jezdca wraz z kłaczą zwykłej krajowej rasy 11tej miary.

Wzywa się więc każdego, kto by jakie prawo do tego konia miał, ażeby się w tutejszym c. k. sądzie zgłosił i swe prawo wykazał.

Oraz się uwiadamia, iż ów koń na podstawie §. 357. post. karn. dnia 27. lipca 1870 publicznie sprzedanym będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 19. lipca 1870.

(1725) E d y k t. (3)

Nr. 3501. Ces. król. sąd powiatowy w Jarosławiu wzywa niniejszem w skutek prośby p. Nathana Kurzmana i Wolfa Rosiner, właścicieli realności pod L. k. 196 w Jarosławiu położonej, spadkobierców masy spadkowej Ilgnerowskiej, lub tychże prawonabywców z życia i miejsca pobytu niewiadomych, aby swoje prawa co do kwoty 212 złr. 21 kr. a. w. w stanie biernym realności pod L. k. 196 w mieście Jarosławiu położonej, na rzecz masy spadkowej Ilgnerowskiej pod pozycją 30 on. zaintabulowanej, w przeciągu jednego roku, sześć tygodni i trzech dni tem pewniej wykazali, ile że w razie przeciwnym wieczne milczenie względem tej pozycyi im nakazane zostanie.

O czem tychże spadkobierców lub prawonabywców z tym dodatkiem zawiadamia się, że tutejszy p. adwokat krajowy Dr. Myszkowski kuratorem dla nich ustanowiony został, w skutek czego z tymże kuratorem względem potrzebnych środków do wykazania rzeczonych praw porozumieć się, lub innego sobie zastępcę w tym celu obrać mają, gdyż inaczej wyniknąć ztąd mogące skutki sami sobie przypisać.

C. k. sąd powiatowy.

Jarosław, dnia 19. czerwca 1870.

(1728) Konkurs. (3)

Nr. 11707. Posady pocztmistrzów w Chorostkowie i przy nowo utworzyć się mającym c. k. urzędzie pocztowym w Muzyłowicach za kontraktem i kaucją w kwocie 200 złr.

Pobory pocztmistrza:

1. W Chorostkowie dotacya 180 złr., pauszale kancelaryjne 36 złr., i za utrzymanie codziennej jazdy posłańczej między Chorostkowem a Kopeczynkami i napowrót pauszale roczne 450 złr.

2. W Muzyłowicach dotacya roczna 180 złr., pauszale kancelaryjne 36 złr. rocznie, i oznaczyć się mające pauszale roczne za utrzymywanie codziennej poczty pieszej z Muzyłowic do Sądowej Wiszni i napowrót.

Podania o jedną z tych posad, zaopatrzone w dowody wieku, majątku, moralności i dotychczasowego zatrudnienia, mają być wniesione do dnia 7. sierpnia b. r. do c. k. krajowej Dyrekcji poczt we Lwowie, nadto winni są kompetenci o posadę pocztmistrza w Muzyłowicach żądanie swoje za utrzymywanie powyższej poczty liczebnie podać.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 22. lipca 1870.

Concurs.

Nro. 11707. Postmeistersstellen in Chorostkow und bei dem neu zu errichtenden Postamte in Muzyłowice gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters:

1. In Chorostkow 180 fl. Bestallung, 36 fl. Amtspauschale, 450 fl. Botenpauschale jährlich für tägliche Botenfahrten nach Kopeczynce und retour.

2. In Muzyłowice 180 fl. Bestallung, 36 fl. Amtspauschale jährlich und ein zu vereinbarendes Jahresbotenpauschale für die Erhaltung täglicher Fußbotenposten nach und von Sądowa Wisznia.

Gesuche sind unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung bis 7. August l. J. bei der k. k. Post-Direction in Lemberg einzubringen, und haben die Bewerber um Muzyłowice auch ihre Forderung für obige Fußbotenposten ziffermäßig anzugeben.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 22. Juli 1870.

(1733) E d i c t. (2)

Nro. 38914. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte in Lemberg wird der dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Fr. Francisca Prouvy mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Fr. Naftali Schleifer gegen sie ein Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme pto. 150 fl. öst. W. f. N. G. unterm 25. Juli 1870 Zl. 38914 erlassen wurde.

Da der Wohnort derselben unbekannt ist, so wird der Fr. Francisca Prouvy der Fr. Landesadvocat Dr. Pfeiffer mit Substituierung des Fr. Landesadvocaten Dr. Gregorowicz auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, den 25. Juli 1870.

(1746) **Obwieszczenie licytacji.**

L. 983. Następujący zapas drzewa opałowego sagowego, znajdujący się w lasach kamery Kałuskiej zostanie przez publiczny przetarg na dniu 4. sierpnia r. 1870 w kancelaryi kameralnego zarządu gospodarczego w Kałuszu o godzinie 9tej rano rozprzedać się mający podług poniższych cen wywołania sprzedany:

Liczba porządkowa	Zapas sprzedażnego drzewa opałowego						z ceną wywołania	
	w rewirze	w rębnie	rodzaj	wszczepach	w krągłkach	do zwięglenia	zł.	kr.
				niż. austr. sagów	łatrow			
1	Kadobna	Hłuboki	jodłowego	700	.	.	1.064	.
2	Kopanka	Dąbrowa	brzozowego	167	.	.	400	80
3	Rypianka	Brzezina	brzozowego	207	29	.	4.474	68
		Scianka	bukowego	14	.	.		
		"	brzozowego	1	1	.		
		"	jodłowego	2	.	.		
		"	osikowego	1	.	.		
		Paryszcze	bukowego	336	.	.		
		"	jodłowego	805	.	.		
4	Petranka	"	osikowego	13	.	.	2.176	84
		Niedźwiedzie	bukowego	50	3	.		
		"	jodłowego	1152	.	.		
		"	osikowego	11	.	.		
		Truszkow	bukowego	9	.	.		
5	Krasna	Chrepełów	bukowego	25	.	.	62	8
		"	jodłowego	174	.	.		
		Kornie	bukowego	7	.	.		
		Truszkow	jodłowego	616	.	.		
6	Niebyłów	Adamówka	jodłowego	828	.	.	1.244	63
		"	dębowego	31	.	.		
		Sychta	brzozowego	13	.	.		
		"	jodłowego	17	.	.		
		"	osikowego	25	.	.		
6	Niebyłów	Derewitnia	bukowego	394	.	.	60	77
		Birki	jodłowego	200	.	.		
		"	jodłowego	122	.	.		
		w rębnie Turowa przy mielerzu	osikowego	14	.	.		
Razem							9423	3

Ponieważ wykazany zapas tylko hurtem lub rozdzielnie podług rewirów, to jest wszelki zapas każdego pojedynczego rewiru łącznie sprzedany być ma, tedy żadne podziały lub wybory drzewa w pojedynczych rewirach, przy przetargu uwzględniane nie będą.

Każden do zakupna chęć mający, ma złożyć do rąk komisji licytacyjnej zakład w kwocie 10tej części ceny wywołania, która się do drzewa zakupić mającego odnosi. — Mogą kupcy także pisemne podania, opieczetowane i powyż oznaczonym zakładem opatrzone, do rąk rzadcy c. k. kameralnego zarządu gospodarczego w Kałuszu, jednakże tylko do dnia poprzedzającego licytację ustną aż do godziny 6tej w wieczór zanosić. — W tych pisemnych podaniach ma być rewir, z którego cały zapas drzewny zakupić się myśli, i cena kupna za tenże ofiarowana wyraźnie cyframi i czciakami wypisana, a dalej ma się także i deklaracja kupującego znajdować, iż jemu wszystkie warunki licytacji są dokładnie wiadome, i że się on takowym bezwarunkowo poddaje.

Ponieważ okazać się może, że tymczasem, t. j. do czasu oddania drzewa nabywcy wysoka kamera z zapasów takowych spotrzebowana lub też nieco sagów wysprzedała, więc zastrzega się w warunkach przetargu wyraźnie, że tylko niezajęty jeszcze żadną

asygnatą skarbową, t. j. rzeczywisty zapas drzewa będzie nabywcy po wyniku potwierdzeniu przetargu przez władzę wyższą, a to za poprzednią zapłatą należności pieniężnej oddany; jako też i to, że w razie ubytku w zapasach kupnych zapłacić się ma o tyle mniej tej należności, ile na takowy niedobór w akuracym stosunku do całości wypadać będzie. W takim samym stosunku ma nabywca zapłacić należności więcej, gdyby się przy oddawaniu więcej w zapasie sagów znajdowało, jak do przetargu w niniejszym obwieszczeniu wykazaniem było.

Owoż mają pisemne podania ogólną kwotę za cały zapas jednego lub więcej, lub też i wszystkich rewirów — nie zaś kwotę za pewną częściową ilość rewiru ofiarowaną w sobie wyrazem miar. Zakład złożony przez nabywcę pozostanie w kameralnym depozycie jako kaucya na tak długo, póki nabywca obowiązków swoich, t. j. warunków licytacji w zupełności nie wypełni; innym licytującym — nienabywcom zwrócone zostaną ich zakłady po skończonej licytacji ustnej. Poczem także otwarcie pisemnych podań (ofert) nastąpi.

Dalsze warunki licytacji są do przejrzania każdego czasu w biurze zarządu podpisanego.

Od c. k. kameralnego zarządu gospodarczego.

Kałusz, dnia 6. lipca 1870.

pod rygorem egzekucji wekslowej sumy wekslowej 200 złr. w. a. z procentem 6% od 4. lipca 1870 i kosztami w kwocie 8 złr. 22 kr., i że dla strzeżenia praw nieobecnego ustanowiono dla p. Alojzego Fibicha kuratorem ad actum p. adwokata Schaetzla a zastępcą p. adwokata Dr. Biesiadeckiego.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwaniem, aby w wyż oznaczonym czasie potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, 21. lipca 1870.

(1737) **E d y k t.** (1)
Nr. 10216. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie w drodze dalszej egzekucji celem zaspokojenia wierzytelności 666 złp. 20 gr. pol. czyli 166 złr. 66 kr. w. a. z przynależnościami dozwala na przymusową publiczną sprzedaż 10/2 części realności Nr. 126 Dz. IV. (L. 50 Gm. VII. daw. Piasek) w Krakowie położonej, wedle ks. gł. Gm. VII. Piasek vol. nov. 5,

pag. 389 n. 10 haer., dłużników Kazimierza i Emmy Tomezykowskich własnych, która to sprzedaż odbędzie się w sądzie krajowym w trzech terminach, to jest: 18. sierpnia, 22. września i 27. października 1870, zawsze o godzinie 10tej zrana, na których to terminach 10/2 części powyższej realności jedynie za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane będą pod następującymi warunkami:

Cena wywołania wynosi w okrągłej sumie 1270 złr. w. a. Każdy chęć licytowania mający obowiązany jest złożyć przed rozpoczęciem licytacji na ręce komisji licytacyjnej wadium w kwocie 126 zł. w. a. w gotówce. W razie gdyby realność ta na pierwszych trzech terminach za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedana nie została, celem ułożenia lepszych warunków licytacyjnych termin na dzień 27. października 1870 o godzinie 4tej po południu w sądzie tutejszym wyznaczonym zostaje.

Resztę warunków licytacji, oraz wyciąg hipoteczny, tudzież akt oszacowania w tutejszej registraturze, a w dniu licytacji przy komisji licytacyjnej przejrzeć można.

O rozpisaniu tej licytacji zawiadamia się obydwie strony, tudzież wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk, zaś wierzycieli, którymby rezolucya licytację rozpisująca i następne doręczone być nie mogły, i tych, którzyby po dniu 22. kwietnia 1870 do bipoteki weszli, na ręce kuratora p. adwokata Dr. Koreckiego, któremu się zastępcę w osobie p. adwokata Dr. Rosenblatta dodaje, do tego i następnych czynności ustanowionych i przez edykta. Kraków, dnia 5. lipca 1870.

(1738) **E d y k t.** (1)

Nr. 6446. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyslu zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu sukcesorów s. p. Franciszka Chrzastnowskiego, iż w tymże sądzie przeciw masie wspólnego Franciszka Chrzastnowskiego, a ewentualnie jego niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobiercom pod dniem 14. marca 1870 do l. 2615 przez Mendla Frenkla pozew o uznanie sumy 2000 złr. m. k. tabelą płatniczą z dnia 3. listopada 1869 do l. 10522 na pierwszym miejscu dla pozwanego kolokowanej, w częściowej kwocie 1000 złr. a. w. za zapłaconą i o wyłączenie tej spłaconej części z tabeli płatniczej wytoczony, i dla pozwanego kurator w osobie p. adwokata Dr. Skałkowskiego w Przemyslu z substytucją p. adwokata Dr. Łużckiego tamże ustanowiony został.

Przemysł, dnia 20. lipca 1870.

(1739) **E d i c t.** (1)

Nro. 2499. Bom f. f. Bezirksgerichte zu Husiatyn wird bekannt gemacht, daß über Gesuch des Moses Reder de praes. 11. Juli 1870 Bl. 2499 um Erstabulirung der im Lastenstande der Realität Nr. 325 und 15 zu Husiatyn zu Gunsten des Hr. Stefan Koziorowski intabulirten Schuldbefreiung pr. 116 Silber Rubel die Erstabulirung derselben mit Bescheid dto. 15. Juli 1870 Bl. 2499 bewilligt wurde.

Da der von diesem Tabularbescheide zu verständigende Stefan Koziorowski, sowie dessen allfällige Erben dem Leben und Wohnorte nach unbekannt sind, so wurde für dieselben ein Curator in Person des Hr. Emanuel Duval bestellt und demselben der besagte Tabularbescheid zugestellt.
Husiatyn, am 15. Juli 1870.

(1740) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 391. Ces. król. sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że w wykonaniu odezwy c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 20. stycznia 1870 r. do l. 851 w celu zaspokojenia pretensyi wekslowej Benjamina Maksimina w kwocie 262 złr. 50 kr. w. a. z 6% odsetkami od 2. lipca 1859 r., kosztami sądowymi w kwotach 4. złr. 7 kr., 5 złr. 42 kr. i 10 złr. 32 kr. w. a., tudzież kosztami za terażniejsze podanie egzekucyjne w kwocie 12 złr. 17 kr. w. a. przyznanemi, rozpisuje egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod L. 187 w Baranowie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Wolfa Nussbauma własnej, w trzech terminach, to jest: dnia 31. sierpnia, 21. września, 14. października 1870, każdego razu o godzinie 9tej rano w tutejszym sądzie pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywoławczą ustanawia się w wysokości szacunkowej na 500 złr. w. a.

2. Chęć kupienia mający winien przed przystąpieniem do licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej tytułem wadium 5% ceny kupna; egzekucję popierającemu zaś, lub jego wykazanemu pełnomocnikowi wolno będzie bez złożenia wadium w licytacji tej czynny brać udział.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądu powiatowego.

Mielec, 2. kwietnia 1870.

(1735) **E d y k t.** (1)

Nr. 36809. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Leona Żytyńskiego i Leokadyę z Mokrańskich Żytyńską, a w razie ich śmierci tychże z imienia, życia i miejsca pobytu ninwiadomych spadkobierców, iż w skutek wniesionego przeciw nim przez Mendla Piepes pozwu z dnia 12go lipca 1870 l. 36809, uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 36809 nakaz zapłaty sumy wekslowej 345 złr. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Męcińskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 20. lipca 1870.

(1736) **E d y k t.** (1)

Nr. 13964. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu p. Alojzego Fibicha, iż przeciw niemu i p. Władysławowi Fibichowi wydanym został na dniu dzisiejszym do l. 13964 na zasadzie sola-wekslu z dnia 3. czerwca 1870 z terminem wypłaty za mięsiąc od daty nakaz zapłacenia w przeciągu dni 3ch

(1741) **E d y k t.** (1)

Nr. 3055. Ces. król. sąd powiatowy w Sokalu ustanawia dla Jana Gruszeckiego z Sokala, uchwałą c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 11. czerwca 1870 l. 28006 za obłakanego uznanego, kuratora w osobie Demytra Gruszeckiego. Co się do wiadomości podaje.
Sokal, dnia 12. lipca 1870.

(1743) Ogłoszenie konkursu. (1)

Nr. 311. Celem obsadzenia prowizorycznej posady sekretarza, którego także jest obowiązkiem pełnić czynności kasyera, tymczasowo na jeden rok w gminie Radymno z roczną pensją 350 złr. a w. za złożeniem kaucyi najmniej 300 złr. a w. w gotówce lub papierach publicznych rozpisuje się niniejszym konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania na ręce Zwierzchności gminnej miasta Radymna, zaopatrzone świadectwami uzdolnienia i praktycznej znajomości w tym zawodzie w przeciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu w Gazecie Lwowskiej.

Zwierzchność gminna.

Radymno, 25. lipca 1870.

(1732) Edict. (2)

Nr. 3939. Vom k. k. Bezirksgerichte Biela wird kundgemacht, daß der mittelst Edictes ddo. 15. September 1865 Zl. 5340 über das Vermögen des Arnold Lion in Biela verhängte Concurs hiemit aufgehoben wird.

Biela, den 16. Juli 1870

(1734) Obwieszczenie. (2)

Nr. 3570. Ces. król. sąd powiatowy w Sanoku niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Berl Epstein przeciw Janowi Henik o wyextabulowanie kaucyi w sumie 2000 złr. w stanie biernym pod L. 133 w Sanoku ut Dom. Tom. I. pag. 265 1/2 n. 1 on. zabezpieczonej pod dniem dzisiejszym do l. 3570 pozew wniósł i pomocy sądowej zarządził, w skutek czego do rozprawy ustnej termin na dzień 29. sierpnia 1870 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pozwany z życia i miejsca pobytu jest nieznan, przeto sąd dla jego zastępstwa, lub w razie śmierci dla tegoż z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców przeznaczył na ich koszt i niebezpieczeństwo p. Jana Okołowicza jako kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Wzywa się przeto zapozwanych, ażeby w oznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i sądowi oznajmili, a w ogólności do obrony prawem przepisanych środków użyli, albowiem w przeciwnym razie wszelkie z ich opóźnienia wynikające mogące skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Sanok, dnia 13. lipca 1870.

(1731) Obwieszczenie. (2)

L. 9825. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Joanna Kraus wniosła prośbę pod dniem 26. czerwca 1870 do li-czby 9825 przeciwko p. Kazimierzowi hr. Kuczkowskiemu i p. Wiktorowi Zbyszewskiemu adwokatowi w Rzeszowie o przywrócenie terminu do repliki w sprawie głównej o oddanie gruntu w Zassowie pod Nr. 15, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 2go września 1870 o godzinie 10. przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Kazimierza hrab. Kuczkowskiego jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego pana adwokata Dra. Kwiatkowskiego z substytucją p. Dra. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obral i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki, sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 14. lipca 1870.

(1729) Edict. (2)

Nr. 7279. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird den dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem Eheleuten Chana und Nachmann Perlmann zum Zwecke der Zustellung des h. g. Tabularbescheides am 8. November 1869 Nr. 12195 der hierortige Advocat Hr. Dr. Sternklar mit Substituierung des Advocaten Hrn. Dr. Mantel zum Curator bestellt und demselben der obbezogene Tabularbescheid zugestellt, wovon die abwesenden Eheleute Perlmann durch Edicte verständigigt werden.

Tarnopol, am 18. Juli 1870.

(1712) Ogłoszenie.

Nr. 13076. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy zarządza:

a) wykreślenie w dniu 25. października 1866 w rejestrze handlowym dla pojedynczych firm zaprotokołowanej firmy „J. Eibenschütz für Commissions-Agentie- und Cassa-Geſchäfte“ i zezwala na

b) zaprotokołowanie w rejestrze firm spółki firmy: „J. Eibenschütz & Lustgarten zum Betriebe eines Commissions- und Cassa-Geſchäfts in Krakau“ z tem, że Jakób Eibenschütz i Józef Lustgarten jako publiczni spółnicy do prowadzenia powyższego interesu połączyli się, że zastępstwo spółki jedynie tylko przez obydwóch współników wykonanem być może, i dlatego pojedynczy spółnik do zastępstwa spółki uprawnionym nie jest, dalej że firma spółki zbiorowo tak podpisywana będzie, że pod słowami stampili wydeukowanemi „J. Eibenschütz et Lustgarten“ obydwaj spółnicy swoje nazwiska podpisywać będą, nakoniec że spółka ta swoją czynność z dniem 1. lipca 1870 rozpoczęła.

Kraków, 11. lipca 1870.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. Maj. des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strassaden in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der am 15. Juli 1870 in Beschlag genommenen, von Carl Barth verlegten, bei Pichlers Witwe und Sohn in Wien gedruckten Flugschrift „Der alte Geigerfranzl“ das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und verbindet damit nach Art. V. des Gesetzes vom

15ten October 1868 und §. 37 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung der obbezeichneten Druckschrift; zugleich wird die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare angeordnet.

Vom k. k. Landesgerichte in Strassaden.

Wien, am 18. Juli 1870.

Schwarz m. p. Thallinger m. p.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strassaden in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß die am 25. Juni 1870 ausgegebene Doppelnummer 29 und 30 der periodischen Druckschrift „Figaro“, durch die auf der letzten Seite befindliche bildliche Darstellung mit der Ueberschrift „Schlußscene der Unfehlbarkeitsposse in Rom“ das Vergehen der Beleidigung einer gesetzlich anerkannten Kirche nach §. 303 St. G. begründe und verbindet damit nach §. 36 des P. G. und Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 Nr. 142 R. G. Bl., das Verbot der weiteren Verbreitung, so wie nach §. 37 P. G. das Erkenntniß auf Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare obiger Druckschrift.

Vom k. k. Landesgerichte in Strassaden.

Wien, den 18. Juli 1870.

Schwarz mp. Thallinger mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Wien hat mittelst rechtskräftigen Urtheiles vom 11. Juni 1870. Nr. 12924/S. R. 1287, wider den Redacteur Carl Willibald Berger das Verbot der Weiterverbreitung des in der Nr. 36 des Journals „Das Vaterland“ vom 6ten Februar 1870 unter der Rubrik „Politische Uebersicht“ erschienenen Artikels, beginnend mit den Worten „So hat sich“ bis „zu verwerthen sucht“ wegen Vergehens der Ehrenbeleidigung nach §. 36 P. G. ausgesprochen.

Vom k. k. Landesgerichte in Strassaden.

Wien, am 18. Juli 1870.

Schwarz mp. Thallinger mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntniße vom 16. d. M., Zl. 5040, das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 186 der in Verona erscheinenden Zeitschrift „L'Adige“ vom 12ten d. M., wegen des Vergehens nach §. 59 lit c. St. G. ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mittelst des Erkenntnisses vom 11ten Juli 1870 Nr. 18523, in Betreff der Nr. 68 des „Slovak“ vom 7ten Juli 1870, wegen des das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 a St. G. und Art. 11. St. G. Novelle beinhaltenden Zeitartikels „Jako u Hradce Kralové“, die Beschlagnahme bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen.

(1704)

Ein junger Mann, welcher die Ackerbauschule absolviert hat, und gelehrter Gärtner ist, sucht eine Anstellung als Leiter einer Deconomie. Nähere Auskunft ertheilt K. W. Posto restante Radautz Butowina.

(1701—3)

Doniesienia prywatne.**Ogłoszenie licytacji.****F i l i a**

c. k. uprzywil.

Banku dla obrotu ogólnego we Lwowie

podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe z dniem 30go czerwca 1870 zastawy, mianowicie:

kosztowności i towary**w dniach 1. i 2. sierpnia 1870 r.**

w lokalu jej Nr. 357 miasto (Kastrum plac) przez publiczną licytację najwięcej dającemu za gotowiznę sprzedane będą.

Wzywa się zarazem posiadaczy kwitów zastawniczych przez filię powyższą wydanych, do podniesienia możliwych nadwyżek, któreby się z powyższej licytacji, oraz tych, któreby się ze sprzedaży papierów publicznych w sierpniu r. 1870 skutecznionych okazać miały, najpóźniej do końca września r. 1873.

Nadwyżki do tego terminu niepodniesione przepadają według §. 21 statutów na rzecz funduszu Towarzystwa. (1703—3)

K. K. PRIV.

Allgemeine Verkehrsbank

(früher k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft).

Vom 25. Juli 1870 angefangen, werden

Cassascheine

mit 4 1/2 Perc. Verzinsung 8 Tage nach Kündigung

„ 5 „ „ 14 „ „ „

„ 5 1/2 „ „ 30 „ „ „

„ 6 „ „ 90 „ „ „

zahlbar ausgegeben.

Alle im Umlaufe befindlichen, vor dem 25. Juli l. J. ausgegebenen, nicht gekündeten Cassascheine geniessen von diesem Tage ab unter Beibehaltung der ursprünglichen Kündigungsfrist eine je um ein halb Percent erhöhte Verzinsung.

Auch werden Geldeinlagen gegen

Einlagsgebühr

vom 25. Juli l. J. angefangen, mit 6%iger Verzinsung unter den bisherigen Kündigungs-Modalitäten angenommen.

Die vor dem obigen Tage gemachten, nicht gekündeten Einlagen treten vom 1. August 1870 ab in die 6%ige Verzinsung.

Wien, den 24. Juli 1870.

(1745—1)

Die k. k. priv. allgem. Verkehrsbank.